

UNIUNEA EUROPEANĂ

Proiect cofinanțat din Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară 6: *Educație și competențe*

Prioritatea de investiții: 10.i

Obiective specifice: 6.4, 6.6

Titlu proiect: *“Acces la programe de educație și formare profesională pentru tinerii și adulții din județul Dolj care au părăsit timpuriu școala (I)”*

Cod SMIS 2014+: 135711

Ion

de Liviu Rebreanu

- roman interbelic realist, obiectiv -

Activități de tip „A doua șansă – învățământ secundar inferior”

Modulul II: Cuvântul și textul

· Expert curriculum limba română: Prof. Alina Felicia DUMITRU

Număr de ore: 5 ore TC

2 ore CDȘ

Liviu Rebreanu este un scriitor care parte din perioada interbelică, alături de **Mircea Eliade, Camil Petrescu, George Călinescu**. Literatura română interbelică se caracterizează prin două tendințe majore: **modernism și tradiționalism**.

Ion, primul roman publicat de Liviu Rebreanu, în 1920, este un **roman realist de tip obiectiv**, o capodoperă a literaturii române interbelice.

Este un roman realist de tip obiectiv prin tematica socială, alegerea unor personaje tipice pentru o categorie socială, tehnica detaliului semnificativ, veridicitatea, stilul sobru, impersonal.

Tema romanul este problematica pământului, analizată în condițiile socio-economice ale satului ardelenesc de la începutul secolului al XX-lea. Tema centrală este dublată de **tema iubirii și de tema destinului**.

Perspectiva narativă este obiectivă, iar naratorul detașat, omniscient și omniprezent relatează întâmplările la persoana a III-a.

Simetria incipitului cu finalul se realizează prin descrierea drumului care intră și iese din satul Pripas, loc al acțiunii romanului.

Titlul este dat de numele personajului principal, care devine exponent al țăranimii prin dragostea lui pentru pământ.

Titlurile celor două părți ale romanului evidențiază simetria compoziției și, totodată, denumesc cele două patimi ale personajului principal: „**Glasul pământului**” și „**Glasul iubirii**”.

Acțiunea romanului începe într-o zi de duminică, când locuitorii satului Pripas se află la **horă**.

Primul plan narativ urmărește destinul lui Ion, fiul lui Alexandru Glanetașu, care a risipit zestrea soției sale. Zenobia.

Hotărârea lui Ion de a o lua pe Ana cea bogată la joc, deși o place pe Florica cea săracă, marchează începutul conflictului. Vasile Baci (tatăl Anei) vine de la cârciumă și îl numește pe Ion „**hoț**” și „**tâlhar**”, pentru că „**sărăntocul**” vrea să-i ia fata promisă altui țăran bogat, George Bulbuc.

Desfășurarea acțiunii prezintă dezumanizarea protagonistului în goana lui după avere. Dorind să obțină repede mult pământ, Ion o seduce pe Ana și îl foțea pe Vasile Baci să accepte căsătoria. La nuntă, Ion nu cere acte pentru pământ, apoi se simte înșelat. El începe să-l bată pe Ana, femeia fiind alungată, pe rând, din casa soțului și din cea a tatălui. Sinuciderea Anei nu-i trezește lui Ion regrete sau conștiința

vinovăției, pentru că în Ana, apoi în Petrișor, fiul lor, nu vede decât garanția proprietății asupra pământurilor. Nici moartea copilului nu-l oprește să o caute pe Florica, măritată între timp cu George.

Deznodământul este previzibil: George, îl omoară cu sapa pe Ion, Florica rămâne singură, iar averea lui Ion revine bisericii.

Conflictul central din roman este lupta pentru pământ în satul tradițional, unde averea condiționează respectul comunității. Drama lui Ion este drama țăranului sărac. Mândru și orgolios, conștient de calitățile sale, nu-și acceptă condiția.

Al doilea plan narativ este al intelectualității satului, adică destinul familiei Herdelea, alcătuită din învățătorul Herdelea, soția acestuia, și cei trei copii: Laura, Ghihi și Titu. Cele două planuri se întrepătrund.

Ion este personajul principal și eponim, personaj monumental, complex, cu însușiri contradictorii: viclenia și naivitatea, gingășie și brutalitate, insistență și cinism.

Cele două femei, conturate antitetic, Ana și Florica, reprezintă cele două patimi ale personajului principal: pământul și iubirea.

Relația dintre țăran și pământ este înfățișată în trei iposteze simbolice: pentru copil, pământul-mamă, pământul-ibovnică, pământul-stihie. Impresionantă pentru patima lui și anticipativă pentru destinul personajului este scena în care Ion sărută pământul.

Apreciat la apariția de criticul E. Lovinescu drept „*cea mai puternică creație obiectivă a literaturii române*”, romanul „**Ion**” este o capodoperă a literaturii române realiste interbelice.